

CRITICA CINEMA

Marcel·lí Borrell / opinio@lamanyana.cat



Naturalment, una dona

La història. En un petit poble de Costa Rica, avui. Isabel, casada i amb dues nenes petites, pateix la tensió familiar i del marit per tenir un altre fill, és a dir, un nen, però ella no està decidida del tot a tenir-lo...

Les formes. Si la vida és allò que succeeix mentre estem ocupats fent plans (avisava John Lennon), resulta que la protagonista del film d'avui, la Isa, es planteja no perdre el temps seguint les normes tradicionals de dona sol·lícita i mare aman-tíssima. Entre d'altres qüestions femenines, d'això tracta 'El despertar de las hormigas', òpera prima de la debutant Antonella Sudasassi (San José, Costa Rica, 33 anys), crònica quotidiana d'una família humil que

amb penes i treballs malda per tirar endavant. Res no sembla somoure la vida familiar i les seves relacions personals. Amb transparent posada en escena, d'un realisme naturalista gairebé de documental, la introspectiva càmera d'Antonella Sudasassi capta el dia a dia d'una dona que porta la casa, educa gelosament les filles, secunda els neguits laborals i sexuals del marit, i fa front a la precària economia familiar tot exercint de modista. Però

si aquest sobreviure quotidià suscita un cert conformisme submís, aviat, en l'escena que obre el relat, Sudasassi col·loca un element de tensió abrupta quan Isa destrossa el tortell que decorava amb pulcra devoció. Així, i en altres situacions d'aparença relaxada, 'El despertar de las hormigas' acredita el nivell metafòric del títol, gràcies a l'onirisme que subverteix la realitat apuntada. Sorpren l'acurat domini dels motius visuals (les formi-

gues, els cabells, la bombeta, la papallona) d'aquest melodrama contingut, que mai no cau en els llocs comuns del gènere. Amb contundència dramàtica i elegància narrativa, la jove Antonella Sudasassi posa el dit a la llaga quant el desvetllament femení en comunitats

El despertar de las hormigas

Directora:
Antonella Sudasassi. Costa Rica i Espanya, 2019. 94'.
Funatic Lleida.

tradicionals. De fet, naturalment, una dona. Ni més ni menys.

El fons. Cal prendre consciència d'allò que una persona (no) vol.

La imatge. Isa masturbant-se al llit mentre el marit dorm al seu costat.

La frase. 'Yo no quiero tener más hijos', que proclama la Isa. Vindicació de la sexualitat femenina sense complexos.

La recomanació. Del tot indicat per a degustadors d'un cinema intimista i suggeridor.